

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLXXVII. ad annum DXC.

Parisiis, 1644

Epistola XVII. Gregorii Papae I. Ad Constantivm Episcopvm
Mediolanensem. De his qui depositi sunt, quomodo ad poenitentiam
deputentur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15221

sbytero transmittendum per harum portitorem direxi-
mus, quem vos nolite detinere. Nam vñi vestro alium
sub celeritate transmittemus.

EPISTOLA XVII.

GREGORII PAPÆ I.

AD CONSTANTIVM EPISCOPVM MEDIOLANENSEM.

De his qui depositi sunt, quomodo ad pœnitentiam
deputentur.

Gregorius Constantio episcopo Mediolanensi.

Grat. dist.
50. c. 1.
Iuo p. 6. c.
cap. 80.

Iuo par. 6.
cap. 69.

Si lapsis ad suum ordinem reuertendi licentia conceda-
tur, vigor canonice procul dubio frangitur disciplina,
dum pro reuersionis spe prauæ actionis desideria quisque
concipere non formidat. Fraternitas siquidem vestra nos
cōsulit, si Amandinus ex presbytero & abbate, qui a suo est
decessore culpa exigente depositus, in eo quo fuerat ordi-
ne constitutus, debeat reuocari. **Q**uod quidem nec licet,
nec fieri posse aliqua ratione decernimus. Eius tamen si
conuersio forte meruerit, sacro per omnia sicuti est priu-
atus officio, in monasterio eum ante alios, ut præuideritis,
monachos ordinate. Illud igitur præ omnibus studete, vt
lapsos in sacrum ordinem nullius vobis supplicatio aliquo
modo reuocare suadeat, ne huiusmodi non statuta, sed tē-
poraliter dilata credatur eis esse vindicta. Vitalianum vero
expresbyterum, de quo scribitis vt districte debeat culto-
diri, in Siciliam dirigi faciemus, vt spe discedendi sublata,
in pœnitentiæ se saltem tunc lamenta constringat. Iobinū
quoque de portu Veneris quondam diaconū & abbatem
suo decreuimus priuandum officio, atque vt alter in eius
loco debeat ordinari scripsimus. Similiter etiam & tres
subdiaconos, quos fraternitas vestra lapsos innotuit, a suo
semper vacare, ac decernimus priuatos officio: quibus ni-
hil aliud quam inter laicos sacra est præbenda communio.
Saturninum vero expresbyterū ne ad sacri ordinis mini-
sterium præsumat vñquam accedere, deputauimus facere
* cautiorem. Eumque in eadem qua fuerat insula cum sa-
cri ordinis priuatione volumus permanere, permittentes
ei curam & solitudinem de monasteriis habere vel gere-
re, quem & ex suo lapsu cautiorem factum, eum credimus
com-

commissos sibi iam nunc sollicitius custodire. De Ioanne autem ecclesiæ vestræ notario caritas, qua vos diligimus olimque dileximus, vt scriberemus admonuit, ne dum eius culpa prouocat, aliquid quod ad peccatum pertinet fierimandaretis. Hoc ergo cauentes, ecclesiæ vestræ res subtiliter modis sic quibus potueritis inquirite, vnde nec Deum offendatis, nec ille vos vnde apud homines accuset, valeat inuenire. Nam nos Ioannem non defendendo, vel contra rationem commendando eius personam, sed ne vestra magis anima stimulante furore in aliquo grauaretur, scripsimus. Vnde necesse est vt, sicut præfati sumus, ecclesiæ vestræ res subtili inuestigatione cum Dei timore perquirere minime negligatis. Præterea multum nos de Fortunati persona carissimæ fraternitatis vestræ mirari fecit epistola. Sed aut a vobis minime scripta ipsa dictata sunt, aut certe, si vestra sunt, nos in eis fratrem nostrum dominum Constantium nequaquam agnoscimus. Debuitis etenim & adhuc debetis attendere, quia pro vestra est opinione quod scribimus. Nam dum illic se prædictus Fortunatus violentiam sustinere, nec defensoris auxilio muni-ri potuisse commemorat, quid aliud nisi vestram attingit inuidiam? Ergo vt nec opinionem vestram hæc res apud quosdam obfuscet, nec ecclesiæ vestræ possit fieri in aliquo, si bona causa est, detrimentum; instructam huc debetis mandare personam, vt causæ qualitas trutinata sine vestra possit inuidia terminari. Quoniam præsertim post eius querelam, si illic pro vestris partibus fuerit dicta sententia, non rationabiliter, sed sola potestate credetur superatus. Nos vero pro caritate qua vobis adstringimur, quæ pro opinione vestra sunt, vt facere debeatis, non desistimus admonere; scientes quia etsi vos ad tempus adhortatio ista contristat, postea tamen deposita contentionis intentione lætitiat.